

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/346/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116207541
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6116207541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: J. K. E., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX P., V. XXX/XX, korešpondenčná adresa: XXX XX P., K. XX, proti žalovanej: C. C., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX J. J., P. Y. T. XXXX/XX, zast. JUDr. Monika Ludiková, advokátka, XXX XX X., J. T. XX, o vydanie dedičstva, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/104/2016 - 79 zo dňa 30. 05. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/104/2016 - 79 zo dňa 30. 05. 2017 vo výroku, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku vydať žalobcovi dedičstvo po poručiteľovi W. P. E., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom J. J., C. Q. XXXX/XX, a to nehnuteľnosti v k. ú. P., vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 1/1 k celku, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parcelu č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m², parcelu č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m² a vo výroku o trovách konania, z r u š u j e a vec mu tejto časti v r a c i a na ďalšie konanie.

II. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Banskej Bystrici žalovanej uložil povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku vydať žalobcovi dedičstvo po poručiteľovi W. P. E., a to v rozsahu: finančnú náhradu v sume 20 000,- Eur za nehnuteľnosti, vedené na LV č. XXXX pre k.ú. J. J. - byt č. XX na prízemí vchodu č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX, postavenom na parcelách C-KN č. XXXX, XXXX, XXXX, ďalej nehnuteľnosti v k. ú. B., vedené na LV č. XX pod J. v pomere 1/16 k celku, a to parcely registra „E“, ďalej nehnuteľnosti vedené na LV č. XX pod J., v pomere 1/16 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XX pod J., v pomere 26/360 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XX pod J., v pomere 36/480 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pod J., v pomere 2/8 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pod J., v pomere 2/8 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pod J., v pomere 2/30 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pod J., v pomere 1/6 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pod J., v pomere 1/16 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 21/8200 k celku, ďalej nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 157/61500 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 157/61500 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 157/61500 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 1/1 k celku, nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pod J. v pomere 18/240 k celku, nehnuteľnosti na LV č. XXXX pod J., v pomere 21/8200 k celku, nehnuteľnosti v k.ú. G., vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 3762/128705 k celku a nehnuteľnosti v k.ú. P., vedené na LV č. XXXX pod J., v pomere 1/1 k celku.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na ustanovenie § 460 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ustanovenie § 473 ods. 1 OZ a na ustanovenie § 485 ods. 1, 2 OZ a uviedol, že žalovaná ako nepravý dedič za stavu, že žalobca ako syn poručiteľa a oprávnený dedič v prvej skupine dedičov bol v dedičskom konaní opomenutý, je povinná vydať žalobcovi nadobudnuté dedičstvo po poručiteľovi W. P. E.. Pretože jej túto povinnosť výslovne určuje zákon, žiadosť o vydanie dedičstva žalobcom nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 OZ, ako tvrdí žalovaná. Za stavu, keď žalovaná voči žalobcovi neuplatňovala kompenzáciu v zmysle § 485 ods. 2 OZ, nie je potrebné dokazovať, či o existencii žalobcu ako syna svojho druhu vedela alebo nie. Súd sa nestotožnil ani s ostatnými námietkami žalovanej. Námietka podľa ktorej je súdom uložená finančná náhrada za byt vo výške 20 000,- eur neprímerane vysoká, nakoľko v byte boli po smrti poručiteľa vykonané úpravy neobstojí, rovnako ako tvrdenie, že nový vlastník vykonal v byte úpravy, ktoré znemožňujú znaleckým dokazovaním zistiť cenu bytu v čase smrti poručiteľa. Poukázal, že sama žalovaná predložila v dedičskom konaní odhad realitnej kancelárie o hodnote bytu v sume, ktorú žalobca žiada. Argumentácia zákazom drobenia pozemkov v prípade pozemkov v katastrálnych územiach B. a G. neobstojí preto, lebo dedičstvo sa vydáva v takom stave a rozsahu, v akom ho nadobudla žalovaná. V prípade pozemkov v katastrálnom území P. je faktom, že po dedičskom konaní rozhodnutím pozemkového a lesného odboru Okresného úradu Žiar nad Hronom číslo: OU-ZH-PLO/XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 03. 06. 2016 o schválení pozemkových úprav boli vytvorené nové parcely ako to vyplýva zo zápisu na LV č. XXXX, ale z pozemkov, ktoré žalovaná v dedičskom konaní nadobudla. Ak by platila argumentácia žalovanej o zákaze drobenia pozemkov, potom by po rozhodnutí o schválení projektu pozemkových úprav v katastrálnom území P. ani ona nemohla disponovať pozemkami, ktoré zdedila.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 CSP a pretože bol žalobca v konaní úspešný v celom rozsahu, priznal mu plnú náhradu trov konania od žalovanej.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalovaná. Uviedla, že sa o poručiteľa W. E. starala od roku 2003 až do jeho smrti v roku XXXX. Poručiteľ nikdy nespomenul, že má syna a aj žalobca sa o smrti svojho otca dozvedel po viac ako 3 rokoch po jeho smrti od vzdialenej rodiny. Žalovaná zotrvala na svojom návrhu, že je nutné znaleckým posudkom zistiť cenu bytu v čase smrti poručiteľa, nakoľko po nadobudnutí dedičstva žalovanou boli v byte vykonané úpravy, čím žalovaná nehnuteľnosť zveľadila. Ohľadne nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. B. a k. ú. G., tieto nie je možné podľa jej názoru vydať vo veľkosti spoluvlastníckych podielov, tak ako uložil súd rozsudkom , a to s poukazom na zákon č. 180/1995 Z. z. Súd prvej inštancie mohol rozhodnúť o zaplatení finančnej náhrady, ktorá by bola určená znaleckým posudkom. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne, aby v zmysle § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobu zamietol.

5. Ak odvolací súd bude mať za to, že žaloba je dôvodná, žalovaná navrhla, aby odvolací súd žalobu zamietol v časti, týkajúcej sa nehnuteľností v k. ú. P., zapísaných na LV č. XXXX, parcela č. XXXX vo výmere XXXX m² - trvalé trávne porasty a parcela č. XXXX vo výmere XXXX m² - trvalé trávne porasty v pomere 1/1 k celku, nakoľko parcely nie sú predmetom dedičstva. Vo výroku, ktorým súd rozhodol o uložení povinnosti žalovanej vydať finančnú náhradu v sume 20 000,- Eur za nehnuteľnosť, vedenú na LV č. XXXX, a to byt č. XX na prízemí vchodu č. XX v bytovom dome súp. č. XXXX, žalovaná navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že uloží žalovanej povinnosť zaplatiť finančnú náhradu do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. K príkladnej a dlhoročnej starostlivosti žalovanej o jeho otca uviedol, že uvedené je účelovým a irelevantným tvrdením. K určeniu hodnoty 1-izbového bytu žalobca uviedol, že sám v podanej žalobe žiadal vykonať znalecký posudok na nehnuteľnosť - byt č. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome súp. č. XXXX, avšak na žiadosť súdu bola žalujúcou stranou určená konkrétna suma, a to vo výške 20 000,- Eur, s čím sa súd stotožnil. Žalujúca strana sa uspokojila so sumou 20 000,- Eur, pričom túto sumu u notára, ako súdneho komisára, uviedla práve žalovaná C. C. s prihladením na vyjadrenie realitnej kancelárie, ako aj s prihladením na sumu, za ktorú byt urýchlene predala. Žalobca sa uspokojil sumou vo výške 20 000,- Eur, a to aj napriek vedomostiam od realitných kancelárií, že suma je silne podhodnotená a v čase predaja sa pohybovala v rozmedzí od 25 000,- Eur do 30 000,- Eur. Taktiež žalovaná rôzne uvádzala v konaní pred súdom, či byt zveľadovala alebo nie, pričom na uvedenú otázku najprv uviedla, že byt po jeho nadobudnutí nezveľadila, neskôr,

na pojednávaní konanom na okresnom súde, svoje vyjadrenie opravila v tom smere, že uvedený byt po nadobudnutí dedičstva zveľadila. Pokiaľ sa týka pozemkov a argumentácie žalovanej zákonom zakazujúcim drobenie pozemkov, k tomu žalobca uviedol, že rozhodnutím pozemkového a lesného odboru Okresného úradu Žiar nad Hronom boli vytvorené nové parcely, ale z pozemkov, ktoré žalovaná v dedičskom konaní ako nepravý dedič nadobudla. Pokiaľ sa týka žiadosti o poskytnutie 90-dňovej lehoty na zaplatenie finančnej náhrady nepravého dediča za predmetnú nehnuteľnosť, k uvedenému návrhu chýba zdôvodnenie prípadného predĺženia lehoty.

7. V dôsledku podaného odvolania, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie sčasti zrušil a v tejto časti vec súdu prvej inštancie vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP a v ostatnej časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal, aby žalovaná mu ako opomenutému dedičovi vydala dedičstvo, ktoré prijala ako dedička v tretej dedičskej skupine po otcovi žalobcu W.. P. E., pričom žalovaná bola neoprávneným dedičom.

11. Oprávneným dedičom je ten, kto nebol účastníkom dedičského konania po poručiťovi a kto je oprávneným (pravým) poručiťovým dedičom, ak bolo dedičstvo právoplatne skončené. Oprávneným dedičom poručiťefa je ten, kto mal na základe dedenia zo zákona, zo závetu alebo z oboch dedičských titulov nadobudnúť dedičstvo namiesto toho, komu bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva súdom v konaní o dedičstve. Nepravým dedičom je ten, kto dedičstvo skutočne nadobudol na základe rozhodnutia súdu v konaní o dedičstve, hoci podľa dedičského práva ho nemal nadobudnúť vôbec alebo v takom rozsahu, v akom ho nadobudol. Nepravý dedič je povinný oprávnenému dedičovi vydať majetok, ktorý získal z dedičstva. Povinnosť sa týka všetkého majetku, ktorý v dedičskom konaní vyšiel najavo, ale aj majetku, ktorý síce nebol predmetom dedičského konania, ale ktorý si nepravý dedič od poručiťefa prisvojil. Povinnosť nepravého dediča vydať majetok z dedičstva sa riadi podľa zásad o bezdôvodnom obohatení. Predovšetkým ide o naturálnu reštitúciu a ak to nie je dobre možné, je nepravý dedič povinný oprávnenému dedičovi poskytnúť peňažnú náhradu (napr. ak vec, ktorú nadobudol z dedičstva, bola prevezená na tretiu osobu).

12. V prejednávanej veci žalovaná C. C. nadobudla dedičstvo po poručiťovi W.. P. E. ako dedička v tretej dedičskej skupine, pričom dedičské konanie vo vyššie uvedenom poručiťovi bolo vedené pod sp. zn. 24D/149/2013 a bolo skončené vydaním osvedčenia o dedičstve č. k. 24D/149/2013 - 100, Dnot 49/2013 zo dňa 26. 09. 2013. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňom 26. 09. 2013. Na základe osvedčenia o dedičstve C. C. nadobudla ako jediná dedička celé dedičstvo po poručiťovi W.. P. E., a to nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. B., G. a P., ďalej jednoizbový byt nachádzajúci sa v k. ú. J. J. v bytovom dome so súp. č. XXXX a tiež vkladnú knižku a zostatok finančných prostriedkov na účte poručiťefa celkom v hodnote 121,80 Eur. Žalobca sa podanou žalobou ako oprávnený dedič domáhal vydania dedičstva v takom rozsahu, v akom bolo žalovanej osvedčením o dedičstve priznané (s výnimkou zostatku finančných prostriedkov na účtoch poručiťefa). Žalobný návrh tak vychádzal z osvedčenia o dedičstve vydaného v konaní 24D/149/2013, pričom žalobca si rozsah dedičstva a rozsah žalobného návrhu odvodil z osvedčenia o dedičstve, t. j. požadoval vydanie toho huteľného a nehnuteľného majetku, ktorý bol presne špecifikovaný ako dedičstvo po poručiťovi W.. P. E.. Súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol tak, že žalobnému návrhu vyhovel v celom rozsahu, avšak pokiaľ sa týka majetku - nehnuteľnosti v k. ú. P., tu sa špecifikácia nehnuteľností - pozemkov nezhoduje jednak so žalobným návrhom a ani s osvedčením o dedičstve, tak ako bol majetok ako dedičstvo u žalovanej priznané.

13. Pokiaľ sa týka nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. B. a G., tieto súd uložil povinnosť vydať presne tak, ako boli identifikované v osvedčení o dedičstve (a v žalobnom návrhu žalobcu), avšak pokiaľ sa týka nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. P., tu sa konajúci súd prvej inštancie odchyľil jednak od žalobného návrhu a jednak od osvedčenia o dedičstve, keď nehnuteľnosti v k. ú. P. označil ako nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pod J., v pomere 1/1 k celku, parcely registra „C“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m² a parcela č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m². Žalovaná namietala, že uvedené nehnuteľnosti nemožno vydať, nakoľko takto jej neboli priznané osvedčením o dedičstve, resp. že tieto nehnuteľnosti nepochádzajú z dedičstva. Z obsahu spisu, konkrétne zo zápisnice z pojednávania, vyplýva, že žalovaná i prostredníctvom svojej právnej zástupkyne pripustila, že sa jedná o pozemky, resp. parcely registra „C“, ktoré vznikli z pôvodne vedených parciel v registri „E“ v k. ú. P.. Taktiež žalovaná uznala, že parcely registra „E“, tak ako boli uvedené v osvedčení o dedičstve v k. ú. P., sa zhodujú s parcelami zapísanými toho času v registri „C“, konkrétne na LV č. XXXX. Pokiaľ mal súd takúto skutočnosť v priebehu konania za preukázanú, a to rozhodnutím Okresného úradu Žiar nad Hronom, pozemkový a lesný odbor, č. OU-ZH-PLO/XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 03. 06. 2016, pričom na uvedené rozhodnutie, ako aj na samotný List vlastníctva č. XXXX v odôvodnení rozsudku poukázal, tu je potrebné konštatovať, že v tejto časti je rozsudok okresného súdu týkajúci sa vydávaných nehnuteľností v k. ú. P. nepreskúmateľný. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, akým spôsobom vznikli parcely registra „C“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m² a parcela č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XXXX m², ktoré sú spoločne zapísané na LV č. XXXX. V uvedenom rozsudku tak chýba odôvodnenie v časti stotožnenia pôvodne žalovaných nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. P., pôvodne vedených ako parcely registra „E“ zapísaných na ôsmich listoch vlastníctva (LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nijakým spôsobom nevyplýva, či novovzniknuté parcely registra „C“ zapísané na LV č. XXXX predstavujú súhrn všetkých parciel predtým zapísaných na vyššie popísaných listoch vlastníctva, resp. či novovzniknuté parcely č. XXXX a č. XXXX vznikli len z niektorých parciel pôvodne vedených v registri „E-KN“. Absencia uvedeného stotožnenia parciel predtým vedených v reg. „E“ a parciel zapísaných v reg. „C“ na LV č. XXXX, ktoré súd uložil povinnosť vydať, predstavuje vadu rozsudku spočívajúcu v nepreskúmateľnosti (odôvodnenia) rozsudku v tejto časti. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia má za následok porušenie práva strany sporu na spravodlivé súdne konanie. S poukazom na uvedený nedostatok odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorá sa týka vydania nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. P., zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu v tejto časti vrátil podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie za účelom stotožnenia parciel C- KN č. XXXX a parc. Č. XXXX zapísaných na LV č. XXXX, aby bolo celkom jednoznačne ustálené a zrejmé, akým spôsobom, z akých parciel predtým vedených v registri E- KN tieto vznikli, pričom rovnako je potrebné parcely stotožniť aj pokiaľ sa týka výmery.

14. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky žalovanej, že nehnuteľnosti nie je možné žalobcovi vydať tak, ako sú uvedené v rozsudku, nakoľko by došlo k porušeniu zákona č. 180/1995 Z. z. (pričom žalovaná neuviedla podrobnejšie k porušeniu ktorého zákonného ustanovenia uvedeného právneho predpisu by došlo), tu je potrebné opätovne uviesť, že dedičstvo sa vydáva v takom rozsahu, v akom sa nadobudlo. Zákon č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, na ktorý ako celok žalovaná poukazuje, vstúpil do platnosti dňom 24. 08. 1995, účinný je od 01. 09. 1995. Požiadavka na súlad so zákonom č. 180/1995 Z. z. bola daná už pri prejednaní dedičstva po poručiteľovi v konaní pred notárom ako súdnym komisárom v roku 2013. Skutočnosť, že rozhodnutím notára, ako súdneho komisára nedošlo k drobeniu pozemkov v rozpore s vyššie uvedeným právnym predpisom je i samotný fakt, že vklad vlastníckeho práva na základe Osvedčenia o dedičstve bol povolený a na základe osvedčenia o dedičstve sa žalovaná stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností v podieloch, tak ako boli predmetom dedičstva. Pokiaľ žalovaná nenamietala rozpor nadobudnutého dedičstva s vyššie uvedeným zákonom v čase nadobudnutia dedičstva, potom nie je odôvodnená a opodstatnená jej námietka pre rozpor so zákonom č. 180/1995 Z. z. ani v čase, keď má takto nadobudnuté dedičstvo vydať oprávnenému dedičovi.

15. Pokiaľ žalovaná namietala cenu vo výške 20 000,- Eur za jednoizbový byt nachádzajúci sa v Banskej Bystrici a žiadala, aby cena bytu, resp. náhrady zaň bola ustálená znaleckým dokazovaním, v tejto súvislosti súd poukazuje na oboznámený dedičský spis sp. zn. 24D/149/2013, Dnot 49/2013, v rámci ktorého bola cena bytu ustálená jednak vyjadrením žalovanej, keď ona sama uviedla pred notárom, ako

súdnyh komisárom, že jednoizbový byt má hodnotu 20 000,- Eur a k hodnote bytu v uvedenej sume bolo podané i vyjadrenie realitnej kancelárie LUX, ktorá uvedený predmetný byt v tom čase ohodnotila rovnakou sumou 20 000,- Eur. Pokiaľ teda žalobca žalobou uplatňoval vydanie dedičstva podľa osvedčenia o dedičstve a žaloval náhradu za predmetný jednoizbový byt vo výške 20 000,- Eur, znamená to, že akceptoval jednak vyjadrenie samotnej neoprávnenej dedičky a taktiež vyjadrenie realitnej kancelárie, ktorými bola hodnota bytu v dedičskom konaní ustálená. Pokiaľ žalovaná v rámci konania pred súdom prvej inštancie a taktiež v rámci konania pred odvolacím súdom namietala, že predmetný jednoizbový byt zveľadila, resp. zrekonštruovala, tu je podstatné uviesť, že dedičstvo nadobudla v hodnote 20 000,- Eur. Pokiaľ rekonštrukciu, resp. zveľadenie, vykonala a realizovala následne po nadobudnutí do vlastníctva a neskôr ho predala, takáto investícia do predmetnej nehnuteľnosti nie je právne relevantná a nemá vplyv na prípadné zníženie vyplácanej náhrady oprávnenému dedičovi. V neposlednom rade žalovaná žiadala zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady za jednoizbový byt vo výške 20 000,- Eur, pričom žiadala, aby odvolací súd uvedený rozsudok zmenil tak, že na zaplatenie uvedenej sumy poskytne žalovanej 90 dní, namiesto pôvodne uvedenej lehoty 3 dní, tak ako uložil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Tu odvolací súd poukazuje, že lehota 3 dní na uhradenie sumy 20 000,- Eur je skutočne vzhľadom na výšku sumy neprimerane krátka, avšak žalovaná má vedomosť o tom, že je neoprávneným dedičom a v tom dôsledku je povinná vydať dedičstvo oprávnenému dedičovi a takúto vedomosť má už od rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, t. j. od vyhlásenia rozsudku dňa 30. 05. 2017. Odvolací súd v predmetnej veci o odvolaní žalovanej proti rozsudku rozhodoval v mesiaci október 2017, čo znamená, že žalovaná ako nepravá dedička mala lehotu cca 5 mesiacov na to, aby sa pripravila na výplatu vyššie uvedenej sumy. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvoláciu námietku žalovanej ohľadom uloženia dlhšej lehoty na výplatu náhrady v tejto časti nepovažoval za dôvodnú a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

16. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku a časti týkajúcej sa povinnosti žalovanej vydať pozemky nachádzajúce sa v k. ú. P. a v tejto časti vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň zrušil i závislý výrok o trovách konania. Vo zvyšnej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

17. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodnutí vo veci samej a to s poukazom na potrebu vyhodnotenia pomeru úspechu strán sporu vo veci v zmysle § 255 CSP. O výške náhrady rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a § 262 ods. 2 CSP).

18. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.
Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).